

Bài Chín

Christ là sự phục sinh và hạt lúa mì

Đọc Kinh văn: Gi. 11:25; 12:23-24; Lu. 12:49-50; 2 Cô. 1:8-9; 4:16;

Xuất. 25:31-40; Dân. 17:8

I. Chúng ta có thể kinh nghiệm, vui hưởng, và biểu lộ Christ là sự phục sinh—Gi. 11:25:

- A. Để sống trong sự phục sinh, chúng ta phải thấy lẽ thật được mặc khải liên quan đến sự phục sinh của Christ:
 1. Christ trong nhân tính Ngài đã được Đức Chúa Trời sinh ra trong sự phục sinh để làm Con trưởng của Đức Chúa Trời—Công. 13:33; La. 8:29b.
 2. Tất cả tín đồ của Christ đều được Đức Chúa Trời Cha tái sinh qua sự phục sinh của Christ để sản sinh Hội thánh là Thân thể Ngài, sự tái sản sinh của Ngài—1 Phi. 1:3; Gi. 12:24; 1 Cô. 10:17.
 3. Christ là A-đam cuối cùng đã trở nên Linh ban-sự-sống—15:45b.
 4. Nếu không có những điểm chính yếu này về sự phục sinh của Chúa (Con trưởng là Đầu của Thân thể, nhiều con là các chi thể của Thân thể, và Linh là thể yếu và thực tại của Thân thể), thì không có Hội thánh, không có Thân thể Đấng Christ, và không có gia tế của Đức Chúa Trời—đc. Côm. 1:18; 1 Cô. 12:12; Êph. 4:4.
- B. Linh là thực tại của Đức Chúa Trời Tam Nhất, thực tại của sự phục sinh, và thực tại của Thân thể Đấng Christ:
 1. Thực tại của Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trải-qua-tiến-trình là Linh thực tại được-tổng-kết—Gi. 14:17; 15:26; 16:13; 1 Gi. 5:6.
 2. Thực tại của sự phục sinh là Christ là Linh ban-sự-sống—Gi. 11:25; 20:22; 1 Cô. 15:45b.
 3. Linh thực tại làm cho mọi điều của Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trải-qua-tiến-trình trở nên thực tại trong Thân thể Đấng Christ—Gi. 16:13-15.
 4. Nếu không có Linh thì không có Thân thể Đấng Christ, không có Hội thánh—Êph. 4:4.
- C. Để ở trong thực tại của Thân thể Đấng Christ, chúng ta cần tuyệt đối ở trong sự sống phục sinh của Christ:
 1. Hội thánh tuyệt đối ra từ yếu tố Christ, tuyệt đối ở trong sự phục sinh và tuyệt đối ở trên cõi trời—1 Phi. 1:3; Êph. 2:6; đc. Sáng. 2:21-24.
 2. Giá đèn vàng, hình bóng cho Hội thánh là Thân thể Đấng Christ, mô tả Christ là sự sống phục sinh đang lớn lên, đâm nhánh, nảy lộc và ra hoa để chiếu ra ánh sáng—Xuất. 25:31-40; Dân. 17:8; Khải. 1:11-12.
- D. Cây gậy nảy lộc hàm ý rằng Christ, Đấng phục sinh, nên là sự sống, nếp sống và sự sống phục sinh bên trong chúng ta, và sự sống này nên nảy lộc, ra hoa, kết trái cho đến trưởng thành—Dân. 17:1-11:
 1. Theo kĩ thuật trong Dân Số Kí chương 16, sau khi con cái Israel phản loạn, Đức Chúa Trời đã truyền cho mười hai thủ lĩnh đem mười hai cây gậy của mười hai chi phái Israel đến và đặt chúng trong Lều Chứng có trước Hòm; rồi Ngài nói: “Hãy người nào Ta chọn lấy, thì cây gậy người đó sẽ nảy lộc”—17:5.

2. Tất cả mười hai cây gậy đều không có lá, không có rễ, khô cằn và chết chóc; nhưng cây gậy của người nào nảy lộc thì người đó được Đức Chúa Trời chọn; ở đây chúng ta thấy sự phục sinh là nền tảng cho sự chọn lựa của Đức Chúa Trời, và nền tảng cho sự phụng sự là điều gì đó nằm ngoài sự sống thiên nhiên của chúng ta; do đó, cây gậy nảy lộc tượng trưng cho kinh nghiệm của chúng ta về Christ trong sự phục sinh của Ngài là việc chúng ta được Đức Chúa Trời chấp thuận làm uy quyền trong chức vụ mà Đức Chúa Trời ban cho.
 3. Nguyên tắc cho mọi sự phụng sự nằm ở cây gậy nảy lộc; Đức Chúa Trời trả lại tất cả mười một cây gậy cho các thủ lĩnh nhưng giữ lại gậy của A-rôn trong Hòm như một kỉ niệm đời đời; điều này có nghĩa là sự phục sinh là nguyên tắc đời đời trong việc chúng ta phụng sự Đức Chúa Trời—cc. 9-10.
 4. Sự nảy lộc của cây gậy là một kinh nghiệm hạ mình; cây gậy tượng trưng cho vị trí thuộc về con người, trong khi nảy lộc tượng trưng cho sự sống phục sinh; do đó, chỉ có người ngu dại mới kiêu ngạo và cho rằng mình tốt hơn người khác—đc. Mác 11:9; 2 Cô. 3:5; 1 Phi. 5:5.
 5. Phục sinh có nghĩa là mọi sự đều ra từ Đức Chúa Trời chứ không phải chúng ta; điều đó có nghĩa là chỉ một mình Đức Chúa Trời mới có thể, còn chúng ta thì không thể; tất cả những người biết sự phục sinh đều từ bỏ hi vọng trong chính mình; họ biết mình không thể làm được điều đó.
 6. Hết sức mạnh thiên nhiên vẫn còn thì quyền năng phục sinh sẽ không có chỗ để tỏ ra; hễ Sa-ra vẫn còn khả năng thụ thai thì I-sác sẽ không xuất hiện—Sáng. 18:10-15; 21:1-3, 6-7.
 7. Những gì chúng ta có thể làm đều thuộc về lĩnh vực thiên nhiên, còn những gì chúng ta không thể làm thì thuộc về lĩnh vực phục sinh; sự phục sinh nói về những điều vượt quá sức chúng ta mà chúng ta không thể làm được trong chính mình—Mat. 19:26; Mác 10:27; Lu. 18:27.
 8. Một người phải đi đến chỗ kết thúc chính mình trước khi được thuyết phục về tính vô dụng của mình; nếu chưa bao giờ nhận thấy sự bất năng của mình thì người ấy không bao giờ có thể kinh nghiệm khả năng của Đức Chúa Trời; sự phục sinh nghĩa là chúng ta không thể làm điều đó và Đức Chúa Trời là Đấng làm mọi sự trong chúng ta, qua chúng ta và cho chúng ta—đc. 2 Cô. 1:8-9; 4:7.
 9. Làm một Cơ Đốc nhân không chỉ là khó—đó là không thể; chỉ Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trải-qua-tiến-trình và được-tổng-kết sống trong chúng ta như là Linh bao-hàm-tất-cả mới có thể làm một Cơ Đốc nhân; chỉ Linh mới có thể làm một Cơ Đốc nhân, và chỉ Linh mới có thể làm một người đắc thắng.
- E. Khi không sống bởi sự sống thiên nhiên nhưng bởi sự sống thần thượng bên trong thì chúng ta ở trong sự phục sinh; kết quả của điều này là Thân thể Đấng Christ—Phil. 3:10-11:
1. Tất cả chúng ta đều cần được Chúa kỉ luật để trở nên những người thần thượng và huyền nhiệm, sống sự sống thần thượng bằng cách từ chối sự sống thiên nhiên của mình—đc. Gi. 3:8.
 2. Bất cứ điều gì được thực hiện dù là thuộc linh nhưng trong sự sống thiên nhiên thì không phải là thực tại của Thân thể Đấng Christ—1 Cô. 3:12.

F. Để sống trong sự phục sinh, chúng ta phải biết, kinh nghiệm và đạt được Đức Chúa Trời của sự phục sinh—2 Cô. 1:8-9:

1. Đức Chúa Trời đang hành động qua thập tự giá để kết liễu chúng ta, đem chúng ta đến chỗ kết thúc, hầu chúng ta không còn tin cậy chính mình nữa nhưng tin cậy Đức Chúa Trời của sự phục sinh—c. 9.
2. Dù Đức Chúa Trời hằng sống có thể thực hiện nhiều hành động thay cho con người, nhưng sự sống và bản chất của Đức Chúa Trời hằng sống vẫn không được tác thành vào con người; khi Đức Chúa Trời của sự phục sinh hành động thì sự sống và bản chất của Ngài mới được đem vào con người.
 - a. Đức Chúa Trời không làm việc để quyền năng của Ngài được biết đến nhờ các hành động bên ngoài, nhưng Ngài đang làm việc để truyền và tác thành chính Ngài vào trong con người—Ga. 1:15-16; 2:20; 4:19.
 - b. Đức Chúa Trời sử dụng môi trường để tác thành sự sống và bản chất của Ngài vào trong chúng ta—2 Cô. 4:7-12; 1 Tê. 3:3.
 - c. Để sống trong sự phục sinh và được cấu tạo Đức Chúa Trời của sự phục sinh, chúng ta phải được đồng hóa theo hình ảnh của Christ là Con trưởng của Đức Chúa Trời qua “mọi sự”—La. 8:28-29; Hê. 12:10; Giê. 48:11.
 - d. Mục đích chính yếu của việc chịu khổ trong vũ trụ này, đặc biệt khi nó liên quan đến con cái của Đức Chúa Trời, là qua sự chịu khổ mà chính bản chất của Đức Chúa Trời được tác thành vào bản chất của con người để con người đạt được Đức Chúa Trời đến mức đầy đủ nhất.
 - e. Khi chúng ta trải qua hoạn nạn thì cần có một sự đổi mới liên tục diễn ra trong chúng ta mỗi ngày để Đức Chúa Trời có thể hoàn thành khát vọng của lòng Ngài là làm cho chúng ta trở nên Giê-ru-sa-lem Mới—Êxc. 36:26; 2 Cô. 4:16; 5:17; Khải. 21:2.
3. Để sống trong sự phục sinh, chúng ta phải được đổi mới mỗi ngày bằng cách được nuôi dưỡng bởi sự cung ứng tươi mới của sự sống phục sinh—2 Cô. 4:16.
4. Đời sống Cơ Đốc đích thực là để Đức Chúa Trời của sự phục sinh được thêm vào chúng ta buổi sáng, buổi tối và mỗi ngày—Côl. 2:19; La. 8:10, 6, 11.
5. Để nhận lãnh năng lực) đổi mới của sự sống thần thượng trong sự phục sinh, chúng ta cần tiếp xúc Đức Chúa Trời, mở chính mình ra cho Ngài, và để Ngài bước vào chúng ta như một sự thêm vào mới mẻ trong chúng ta mỗi ngày—Phil. 2:12-13; 3:10-11; chủ đề Thi. 18; 2 Cô. 4:10-12, 16; Tít 3:5; Êph. 4:23; 5:26.

II. Chúng ta có thể kinh nghiệm, vui hưởng, và biểu lộ Christ là hạt lúa mì—Gi. 12:24:

- A. Vinh hiển của thần tính Christ cùng với sự sống thần thượng của Ngài bị giấu kín trong Ngài như trong một hạt lúa mì—cc. 23-24.
- B. Trong khi vinh hiển của thần tính Ngài đang bị giấu kín bởi lớp vỏ nhân tính thì Ngài bị dồn ép, thúc ép, mong được báp-têm bằng báp-têm là sự chết của Ngài để phóng thích vinh hiển của thần tính Ngài cùng ngọn lửa của sự sống thần thượng Ngài—Lu. 12:49-50.
- C. Sự phóng thích vinh hiển của thần tính Đấng Christ là qua sự phá vỡ lớp vỏ nhân tính của Ngài bởi sự chết của Ngài—Gi. 12:24:

1. Ngài là hạt lúa duy nhất chứa đựng sự sống thần thượng với vinh hiển thần thượng.
 2. Khi lớp vỏ nhân tính bị phá vỡ qua sự đóng đinh thì mọi yếu tố của thần tính Ngài, tức sự sống thần thượng và vinh hiển thần thượng, được phóng thích.
 3. Theo ý nghĩa này, sự chết của Ngài được xem là sự chết giải-phóng-sự-sống được phóng thích đồng thời với vinh hiển của Ngài.
- D. Sự phóng thích vinh hiển của thần tính Christ là việc Ngài được Cha tôn vinh bằng vinh hiển thần thượng trong sự phục sinh qua sự chết của Ngài—cc. 23-24; Lu. 24:26.
- E. Christ trong đời sống làm người đã cầu nguyện xin Cha tôn vinh Ngài, và Cha đã đáp lời cầu nguyện của Ngài—Gi. 17:1; Công. 3:13.
- F. Sự tôn vinh như vậy đã chuyển dời Christ từ giai đoạn nhục hóa sang giai đoạn bao hàm mà trong đó Ngài là A-đam cuối cùng đã trở nên Linh ban-sự-sống trong sự phục sinh.
- G. Qua sự chết giải-phóng-sự-sống và sự phục sinh ban-phát-sự-sống của Ngài như hạt lúa mì mà Christ đã đem tất cả tín đồ Ngài vào trong sự hợp nhất với Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trải-qua-tiến-trình:
1. Đức Chúa Trời trong Tính Tam Nhất Thần thượng của Ngài là một sự hợp nhất—Gi. 14:10-11.
 2. Đức Chúa Trời Tam Nhất được tổng kết và tín đồ được tái sinh đã trở nên một sự hợp nhất trong sự phục sinh của Christ—cc. 16-20.
- H. Trong sự phục sinh của Christ, sự hợp nhất hoàn vũ, phạm nhân-thần thượng được mở rộng của Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trải-qua-tiến-trình với tín đồ được tái sinh đến từ Christ là hạt lúa mì được biến hóa trong ba phương diện:
1. Phương diện thứ nhất là nhà Cha để Ngài nghỉ ngơi, thỏa mãn, và biểu lộ—c. 2:
 - a. Mọi tín đồ trong Christ đều là các chỗ ở trong nhà Cha—c. 2a.
 - b. Nhà Cha được xây bởi Cha và Con với Linh liên tục thăm viếng tuyển dân được chuộc—cc. 21, 23; Êph. 2:19-22; 3:16-19.
 2. Phương diện thứ hai là cây nho thật để Đức Chúa Trời được mở rộng, lan rộng và tôn vinh—Gi. 15:1-8, 16:
 - a. Cây nho thật, một dấu hiệu về Đấng Christ bao-hàm-tất-cả, là cơ cấu hữu cơ của Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trải-qua-tiến-trình và được-tổng-kết.
 - b. Các nhánh được tháp ghép của cây nho đã được tái sinh bằng sự sống thần thượng, được đem vào mối liên hiệp sự sống với Đấng Christ chịu đóng đinh và được phục sinh, và được hợp nhất với Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trải-qua-tiến-trình và được-tổng-kết.
 3. Phương diện thứ ba là con trẻ của Linh, người mới, để thực hiện gia tể đời đời của Đức Chúa Trời—16:13-16, 19-22:
 - a. Con trẻ, người mới, được sinh ra bởi Linh tổng kết—Êph. 2:15.
 - b. Việc chúng ta mặc lấy người mới bằng cách được đổi mới trong linh của tâm trí mình cuối cùng sẽ tổng kết Thân thể Đấng Christ, là điều sẽ tổng kết Giê-ru-sa-lem Mới—4:23-24.